

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5817/2545

พนักงานอัยการ จังหวัดศรีสะเกษ โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นายสมบัติ กล่อมจิตร์ โจทก์ นายไพ เกษศรีจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 69, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 300,
พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 72, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา
56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 297, ป.อ. มาตรา 59

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่ชาวบ้านไปขว้างปาบ้านบิดาจำเลย เป็นอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อ
กฎหมาย จำเลยย่อมมีสิทธิกระทำการเพื่อป้องกันทรัพย์สินของบิดาจำเลยได้ แต่อันตรายที่เกิด
จากการขว้างปาบ้านยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่ต้องใช้อาวุธปืนยิงทำร้ายร่างกายผู้ที่ขว้างปา
การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำโดยเจตนาป้องกันทรัพย์สินที่เกินสมควรแก่เหตุตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 69 จำเลยมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมจนเป็นเหตุให้
ได้รับอันตรายสาหัสโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ มิใช่เป็นความผิดฐานกระทำโดยประมาท
เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส บิดาจำเลยถูกชาวบ้านใช้ก้อนอิฐและท่อนไม้ขว้างปาบ้านเพื่อ
ขับไล่โดยหลงเชื่อว่าบิดาจำเลยเป็นผีปอบมาเป็นเวลา 2 คืนแล้ว คืนเกิดเหตุเป็นคืนที่สามก็ถูก
ขว้างปาอีกตั้งแต่วเวลา 23 นาฬิกา จนถึง 1 นาฬิกา จำเลยจึงใช้อาวุธปืนยิงเพื่อขัดขวางห้ามปราม
นับว่าจำเลยได้ใช้ความอดทนอดกลั้นจนถึงที่สุดแล้ว สมควรให้โอกาสจำเลยได้กลับตนเป็นพลเมือง
ดีโดยรอกการลงโทษจำคุกให้จำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีอาวุธปืนยาวประจุกปาก (ปืนแก๊ป) ชนิดประกอบขึ้นเอง ซึ่งเป็นของผู้อื่นและ
กระสุนปืนจำนวน 1 นัด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตแล้วจำเลยใช้อาวุธปืนและเครื่อง
กระสุนปืนดังกล่าวยิงนายสมบัติ กล่อมจิตร์ ผู้เสียหายโดยมีเจตนาฆ่า กระสุนปืนถูกผู้เสียหายที่
ด้านหลังเข้าขวา จำเลยลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผลเนื่องจาก
กระสุนปืนที่จำเลยยิงไปไม่ถูกอวัยวะสำคัญของผู้เสียหายจึงไม่ถึงแก่ความตาย เพียงแต่ได้รับ
อันตรายสาหัสต้องทุพพลภาพป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนา และประกอบกรณียกิจตามปกติไม่
ได้เกินกว่า 20 วัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 91, 288 พระราชบัญญัติ
อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7,
72 จำเลยให้การรับสารภาพเฉพาะข้อหาใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่
ได้รับใบอนุญาต ส่วนข้อหาพยายามฆ่าให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา นายสมบัติ กล่อมจิตร์
ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ศาลชั้นต้นอนุญาต (ที่ถูกเฉพาะข้อหาพยายาม
ฆ่า) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
300 พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม เรียงกระทงลงโทษตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส
จำคุก 1 ปี ปรับ 2,000 บาท ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองจำคุก 6 เดือน
ปรับ 1,000 บาท สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืนฯ จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่
การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก

3 เดือน ปรับ 500 บาท รวมจำคุก 1 ปี 3 เดือน และปรับ 2,500 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นให้ยกโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษา แก่เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297(8) ลงโทษจำคุก 3 ปี คำเบิกความของจำเลยให้ความรู้แก่ศาลเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จำคุก 2 ปี รวมกับโทษอีกกระทงหนึ่ง แล้วจำคุก 2 ปี 3 เดือน ไม่ลงโทษปรับและไม่รอการลงโทษจำคุกให้จำเลย นอกจากที่แก้ไข เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา ของจำเลยประการแรกว่าจำเลยกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วมจนเป็นเหตุให้ได้รับ อันตรายสาหัสหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า การกระทำของจำเลยเป็นเพียงความผิดฐาน กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัสเท่านั้น โจทก์และโจทก์ร่วมมีตัวโจทก์ร่วมเป็น ประจักษ์พยานเบิกความว่า คืบเกิดเหตุเวลา 24 นาฬิกาเศษ โจทก์ร่วมออกจากวงสุราไปปัสสาวะที่ ริมรั้วบ้านนายเสงี่ยม บุญสาร ซึ่งติดกับบ้านจำเลย เมื่อปัสสาวะเสร็จมีคนเรียกชื่อโจทก์ร่วม โจทก์ ร่วมหันไปดูปรากฏว่าเป็นจำเลย จำเลยยกอาวุธปืนยาวจ้องมาทางโจทก์ร่วม โจทก์ร่วมวิ่งหนีได้ ประมาณ 2 ก้าว ได้ยินเสียงปืนและรู้สึกเจ็บที่ขาพับด้านขวาแล้วล้มลงแต่พยายามลุกขึ้นวิ่งกลับไป ที่บ้านนายโฮม บอกคนที่บ้านนายโฮมว่าถูกจำเลยยิง ต่อมาจึงมีผู้นำโจทก์ร่วมส่งโรงพยาบาล เห็นว่า ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน จุดที่จำเลยใช้อาวุธปืนยังเป็นใต้ถุนบ้านบิดาจำเลยตาม ภาพถ่าย สถานที่เกิดเหตุหมายเลข จ.4 ภาพที่ 4 โจทก์ร่วมและจำเลยต่างรับกันว่าขณะเกิดเหตุไฟฟ้าที่ ใต้ถุนบ้านบิดาจำเลยเปิดอยู่ แต่ไฟฟ้าสาธารณะหน้าบ้านไม่ได้เปิดเนื่องจากหลอดไฟแตก ฉะนั้น บริเวณรอบบ้านบิดาจำเลยจึงมืด จำเลยซึ่งอยู่ในที่สว่างมีแสงไฟฟ้ามองออกไปนอกบ้านจึงยอม มองไม่เห็นเหตุการณ์ชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณสวนกล้วยที่รถจักรยานอยู่ติดกับตัวบ้านจำเลยจึง ไม่อาจมองเห็นโจทก์ร่วมซึ่งอยู่ในที่มืดในสวนกล้วยได้ชัดเจนพอที่จะรู้ว่าเป็นโจทก์ร่วมได้ แต่โจทก์ ร่วมสามารถมองเห็นจำเลยซึ่งอยู่ในที่สว่างได้ชัดเจน ไม่น่าเชื่อว่าจำเลยจะเรียกชื่อโจทก์ร่วมก่อน แล้วจึงใช้อาวุธปืนยิงโจทก์ร่วมดังที่โจทก์ร่วมเบิกความนายชาติ เกษศรี พยานโจทก์และโจทก์ร่วม อีกปากหนึ่งซึ่งเป็นบิดาจำเลยเบิกความว่า เวลาประมาณ 1 นาฬิกา พยานได้ยินเสียงปืนดังขึ้น 1 นัด และพบจำเลยอยู่ใต้ถุนบ้าน จำเลยถืออาวุธปืนแก๊ปยาวอยู่ในมือจำเลยบอกพยานว่า "พ่อผม ยิ่งปืนไปถูกใครไม่รู้" พยานและจำเลยจึงไปแจ้งเจ้าพนักงานตำรวจที่ป้อมยามบ้านบอกว่าจำเลย ยิ่งปืนไปถูกใครไม่รู้โดยยิงปืนเพื่อป้องกัน นายชาติเป็นบิดาจำเลยเบิกความสอดคล้องกับพลตำรวจ วีรชน พักสูงเนิน พยานโจทก์และโจทก์ร่วมซึ่งขณะเกิดเหตุเป็นเจ้าพนักงานตำรวจประจำป้อมยาม บ้านบกที่เบิกความยืนยันว่าจำเลยไปแจ้งต่อพยานว่าได้ยิงปืนไปไม่ทราบว่าจะถูกคนหรือไม่ แม้พล ตำรวจวีรชนเบิกความว่าจำเลยแจ้งว่ายิงปืนไปที่พื้น แต่ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสาร หมายเลข จ.7 ก็ดี หรือตามคำเบิกความของจำเลยในชั้นพิจารณาก็ดี จำเลยมิได้อ้างว่าจำเลยยิงปืนไป ที่พื้นแต่อย่างใด จึงน่าเชื่อว่าจำเลยมีเจตนาใช้อาวุธปืนยิงชาวบ้านที่ไปขว้างปาบ้านบิดาจำเลยเพื่อ ขัดขวางห้ามปรามการกระทำความผิดกล่าว และจำเลยเข้าใจว่าโจทก์ร่วมเป็นชาวบ้านที่ไปขว้างปาบ้าน บิดาจำเลย เมื่อกระสุนปืนถูกโจทก์ร่วม ไม่ว่าโจทก์ร่วมจะร่วมกับชาวบ้านไปขว้างปาบ้านบิดา จำเลยหรือไม่ก็ตาม ก็ต้องถือว่าเป็นการกระทำโดยเจตนาต่อโจทก์ร่วมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 วรรคสอง หาใช่เป็นการกระทำโดยประมาทไม่ การที่ชาวบ้านไปขว้างปาบ้านบิดาจำเลย เป็นภัยอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย จำเลยย่อมมีสิทธิกระทำการเพื่อ

ป้องกันทรัพย์สินของบิดาจำเลยได้ แต่ภัยอันตรายที่เกิดจากการขว้างปาบ้านยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่ต้องใช้อาวุธปืนยิงทำร้ายร่างกายผู้ที่ขว้างปา การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำโดยเจตนา ป้องกันทรัพย์สินที่เกินสมควรแก่เหตุตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 69 จำเลยจึงมีความผิดฐานทำร้ายร่างกายโจทก์ร่วม จนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสโดยป้องกันเกินสมควรแก่เหตุ มิใช่เป็นความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสดังที่จำเลยฎีกาปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการต่อไปมีว่า สมควรรอการลงโทษจำคุกให้จำเลยหรือไม่ เห็นว่า บิดาจำเลยถูกชาวบ้านใช้ก้อนอิฐและท่อนไม้ขว้างปาบ้านเพื่อขับไล่โดยหลงเชื่อว่าบิดาจำเลยเป็นผีปอบมาเป็นเวลา 2 คืนแล้ว คืบเกิดเหตุเป็นคืนที่สามก็ถูกขว้างปาอีกตั้งแต่วันที่ 23 นาฬิกา จนถึงเวลา 1 นาฬิกา จำเลยจึงใช้อาวุธปืนยิงเพื่อขัดขวางห้ามปราม นับว่าจำเลยได้ใช้ความอดทนอดกลั้นจนถึงที่สุดแล้ว และไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อน สมควรให้โอกาสจำเลยได้กลับตนเป็นพลเมืองดีโดยการรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297(8) ประกอบด้วยมาตรา 68, 69 ให้จำคุก 1 ปี และปรับ 2,000 บาท และฐานมีอาวุธปืนให้ปรับ 500 บาท อีกสถานหนึ่ง รวมโทษทุกกระทงแล้ว จำคุก 1 ปี 3 เดือน และปรับ 2,500 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

ประสพสุข บุญเดช · สมชาย พงษ์ธา · จรัส พวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5817/2545>